

منوچهر به همه جای ایران افتخار می‌کرد و این انکارناشدنی است

پروین دخت طیب، خواهر استاد منوچهر طیب

تاریخ هنر ایران با دقت و پیوسته مطالعه و پژوهش می‌کرد. منوچهر مخصوصاً نسبت به کویر ایران، دیدی همراه با شیفتگی داشت. در خاطر دارم که کویر را برای خارجی‌ها به گونه‌ای توصیف می‌کرد که بسیاری از آنها به واسطه دیدن کویر به ایران می‌آمدند.

او به همه جای ایران افتخار می‌کرد و این انکارناشدنی است؛ اما چیزی که من می‌توانم با اطمینان بگویم این است که به کویر و خاص بودن آن اشتیاق داشت و همواره می‌گفت که درباره کویر ایران، بسیار کم اطلاع‌رسانی می‌شود. ارزش و جایگاه کویر خیلی بیشتر از آن چیزی است که تا الان گفته شده است.

منوچهر درباره فرهنگ هر منطقه تحقیق می‌کرد و به یاد دارم که همیشه در خانواده، راجع به تنوع فرهنگی و هنری مناطق مختلف ایران صحبت می‌کرد. اهل مطالعه بود. چه وقتی که ایران بود و چه زمانی که در خارج از کشور به سر می‌برد، در خواندن کتاب‌هایی که درباره ایران به هر زبانی نوشته شده بودند، کوتاهی نمی‌کرد. اطلاعات او از فرهنگ مناطق مختلف ایران، به واسطه مطالعات پیوسته‌اش همیشه جامع بود. همیشه و هر جایی که می‌رفت، دوربینش را از خودش جدا نمی‌کرد و با دقت بسیار، از مناظر و بناهای تاریخی عکاسی می‌کرد. دوربین عکاسی برای او بیشتر یک همراه بود تا یک وسیله. منوچهر اصولاً انسان بسیار خوش صحبتی بود و همیشه کوله‌باری از خاطره به همراه داشت. از خاطرات شیرینش از سفر به مناطق مختلف ایران، با خانواده صحبت می‌کرد. خوش‌سخنی او به حدی بود که همیشه و در جمع خانواده، همگی مشتاق شنیدن خاطرات جالبش بودیم.

برادرم با اینکه بسیار انسانی منظم و قاعده‌مند بود و به مسائل بهداشتی توجه فراوانی می‌کرد، هر کجا که می‌رفت، خودش را با همان امکانات و شرایط وفق می‌داد و این شگفت‌انگیز بود. او با این‌کار می‌خواست احساس آن منطقه و مردمان آن منطقه را درک کند؛ و این‌گونه است که جنس آثارش ملموس است.

هنر همیشه در خانواده ما جایگاهی بالا و خاص داشته است و قطعاً یکی از عوامل مؤثر در رشد شخصیت هنری برادرم محسوب می‌شود. او از سنین کودکی به مقوله سینما به شدت علاقه‌مند بود؛ به طوری که در ۱۲ سالگی و با وسایل ابتدایی، دستگاه آپارات ساخت و از سینماها فیلم‌های بریده‌شده را می‌گرفت و آنها را توسط چراغ‌های نفتی، که در آن دوران رایج بود، روی دیوار برای خانواده به نمایش می‌گذاشت و این کارش همواره مورد تشویق خانواده قرار می‌گرفت. پس از گرفتن دیپلم برای ادامه تحصیل در زمینه سینما، به اتریش مهاجرت کرد؛ البته این اقدامش برای تحصیل در رشته سینما، در آن موقع توسط مسئول وقت، پذیرفته نشد و به همین دلیل، منوچهر ابتدا رشته معماری را برای ورود به دانشگاه اتریش انتخاب کرد و پس از آن بود که در آنجا، با تلاش و پشتکار خودش توانست وارد آکادمی سینمایی وین شود.

برادرم حقیقتاً علاقه‌ای بسیار تحسین‌برانگیز به ایران داشت. او درباره تمامی نقاط ایران، آداب و رسوم، فرهنگ‌ها، اقلیم،

